

[Indenrigsministeren.]

man vil søge at give Sygehuse et vist Grundtilskud til Dækning af deres absolut nødvendige Udgifter; men det kan ikke nægtes, at man adskillige Steder er kommet op paa Byggeudgifter og Udgifter til Inventar, der heller ikke fra et sygehusemæssigt Synspunkt kan siges at være nødvendige, og derfor bør vi efter min Mening ikke tage disse Ting med i Beregning.

Det ærede Medlem Hr. Offersen spurgte, om det til Aarhus Universitet knyttede Hospital, vistnok Aarhus Kommunehospital, kan faa Del i det Tilskud, der ydes efter § 10. Jeg vil naturligvis til sin Tid være med til at overveje det, men det har ingenlunde været Tanken, og jeg finder det ingenlunde rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) var ligesom sin Partifælle i Folketinget meget ked af det forjagede Tempo, der her er Tale om. Jeg maa derfor hellere sige, hvordan hele Forholdet ligger. Man havde dette Udvalg, som det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard omtalte, der var nedsat i 1939, og som efter Aftale med Indenrigsministeren i Besættelsestiden havde indstillet sit Arbejde. Der skete saa det sidste Sommer, at man fra Amdraadsforeningens Side fremkom med Ønske om, at Staten vilde øge sine Tilskud til Sygehuse. Foranlediget heraf henvendte jeg mig til Udvalget en Gang i December Maaned, altsaa kort efter Regeringens Tiltræden, og bad det tage fat paa Sagen. Det gjorde det, og jeg tør sige, at man inden for Udvalget har arbejdet yderst intenst. Jeg rykkede et Par Gange Udvalget for Forslaget, og det lykkedes altsaa til sidst at faa det frem, og jeg forelagde det saa i Folketinget saa godt som omgaaende. Naar jeg har ønsket, at det saa hurtigt som muligt blev vedtaget, er det ikke af Hensyn til mig selv, det er udelukkende af Hensyn til Købstadkommunerne og Amtskommunerne, for at de kan have Problemerne klaret, inden deres Budgetter skal endeligt fastlægges.

Jeg maa sige, jeg forstaar i det hele taget ikke den Tale om det forjagede Tempo, Talen om, at Forslaget ikke er underbygget. Jeg vil hævde, at de Problemer, Forslaget beskæftiger sig med, i tilstrækkelig Grad er klaret. Det er jo for øvrigt ogsaa bemærkelsesværdigt, at det ærede Medlem ikke paa noget af disse Omraader rejste nogen egentlig Kritik af Forslaget. Derimod sagde det ærede Medlem, at man ikke havde løst alle de Problemer, som knytter sig til de Forhold, der her er Tale om, og der skal jeg gerne sige det samme, som jeg har sagt i

det andet høje Ting: det er helt rigtigt, det er en Række saadanne Problemer, som ikke bliver løst gennem Vedtagelsen af dette Lovforslag. Men hvis man skulde stille sig paa det Standpunkt, at der først kunde fremsættes et Forslag, naar alle Problemer var løst, tror jeg for Resten man kom til at vente længe paa det, og jeg er tilbøjelig til at tro, at man ude i Kommunerne, hvis Forhold det ærede Medlem ogsaa kender ret nøje, vilde blive en Kende utaalmelig.

Forslaget nævner en Række Omraader, hvor man altsaa er klar over, at der maa gøres noget, og man instituerer Sygehuse-raadet, som formentlig ikke mindst paa de Felter, som det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) nævnte, vil have alle Muligheder for at kunne sætte ind; saa har vi til Overflod i Folketinget sat en Bestemmelse ind i Lovforslaget, hvori der siges, at der til Sygehuse-raadet kan knyttes saglig Assistance; men jeg indrømmer, at der kan være Omraader, hvor heller ikke det kan klare Problemerne. Men jeg er ikke i Tvivl om, at der vil enten Sygehuse-raadet, Sundhedsstyrelsen eller Ministeriet eller alle Parter i Forening søge at faa nedsat de nødvendige Udvalg eller Kommissioner, som kan klare disse Spørgsmaal.

Det ærede Medlem sagde videre, at den Omstændighed, at Tilskuddene bliver forøget, skabte stigende Interesse i, at Pengene administreres paa rette Maade. Det er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem i, og derfor maatte jeg ogsaa afvise den Tanke, som det ærede Medlems Partifælle i det andet høje Ting var inde paa, at man simpelt hen kunde gennemføre Tilskudsordningen uden videre Vrøvl; det fandt jeg ikke og det finder jeg ikke forsvarligt. Naar man bevilger saa mange Penge, saa maa man ogsaa sikre sig et vist Indseende med, hvordan Pengene bruges, og det har man gjort gennem Lovforslagets almindelige Regler, saadan som de er udtrykt i Kapitel I og igennem Bestemmelserne i Kapitel III om Sygehuse-raadet.

Saa var det ærede Medlem sluttelig inde paa igen at omtale de uløste Problemer. Det ærede Medlem talte her om Sygekassernes Takster, om Takst 1 eller Takst 2 var mest betimelig; det er i og for sig ikke noget, der vedrører den Lovgivning, der her er Tale om, det er et Spørgsmaal om, hvordan man vil ordne det fremtidige Sygekassevæsen, bl. a. ogsaa om, hvorvidt de nuværende Grænser mellem bemidlede og ubemidlede Sygekassemedlemmer skal opretholdes. Men det vilde næppe være rimeligt